

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Ansvarshavende: Otto Gornitzka.
Forretningsfører Sparekasse. Ridder
Trykt i Allinge Bogtrykkeri.

Avertisementsprisen er pr. Petitline
for Inserater paa Forsiden 15 Øre.
Almindelige Annoncer 1. Gang 10 Øre
efterfølgende Gange 5 Øre.

Nr. 110

Fredag den 12. November 1915

3die Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

trykkes i et Antal af mindst 1600 Exempl.
og forsendes gennem Postvæsenet i Allinge.
Sandvig, Olsker, Rutsker, Ro og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

har den største Udbredelse i Nordre Herred
bliver læst i ethvert Hjem og egner sig der-
for bedst til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom. Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aflysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 50 Øre Kvartalet.

Kaperkaptejnen.

—o—

Englenderne har nu atter gen-
indført en gammel Forordning, der
giver Regeringen Ret til Udstedel-
sen af Kaperbreve. — Disse Kaper-
breve var ret almindelige for 100
Aar siden og gav enhver Undersaat
Ret til at udruste eller lade udruste
Fartøjer til Opbringelse af Fjendens
Skibe.

Da Englenderne røvede vor Flaade
og gjorde Havene usikre, udstedte
ogsaa den danske Konge en Mængde
Kaperbreve, og der udrustedes ad-
skillige Kaperskibe, som gjorde
Fjenden megen Skade. Mangfoldige
Skibe opbragtes, og kom for Pri-
sere i København, solgtes og ind-
bragte Besætningen og Aktionærerne
i Foretagendet et godt Udbylte.

— En af de mest kendte born-
holmske Kapere var ill. J. A. Jør-
gensens Optegnelser i Bornh. Hist.

Kaspar Henrik Wolfsen,

en Søn af Forligsmægler Wolfsen i
Rønne.

Allerede i sit 10. Aar kom han til
Søs og blev Skibsfører, da han var
21 Aar gammel. Som saadan gjorde
han 4 Rejser paa Vestindien inden
Krigen brød ud 1807. I November
samme Aar ansattes han som Kap-
tejn paa Kaperskonnerten „Mandal“,
der førte 8 18-pundige Kanoner og
havde en Besætning af 60 Mand.
Med dette Skib begyndte han sin
raske Færd, og længe varede det
ikke, inden han lod høre fra sig.
Han overlod noget senere „Mandal“
til en af sine tre Brødre, der ogsaa
var Kaptejn, og fik selv Skonnerten
„Danneskjold“, med 12 Kanoner og
70 Mand.

Brødrene krydsede nu i Forening
og indbragte allerede i de første
Uger af deres Kapertogt 6 fjendt-
lige Skibe, der slæbtes til Køben-
havn, for at realiseres.

Under Indsejlingen indtraf imid-
lertid det Uheld, at et af de kappede
Skibe stødte paa Middelgrunden.
De engelske Orlogsskibe, der havde
konvojeret Skibene, observerede
dette og forsøgte at erobre det til-
bage. Skønt Wolfsen straks ilede
sin Prise, hvis Ladning var vurderet
til ca. 100,000 Rdl., til Hjælp, fryg-
tede den ombord ansatte Prisemester

for, at Fjenden kulde tage det, før
der kom Hjælp, og stak Ild paa
Skibet. De 5 andre kom dog vel-
beholdne til København.

Næste Foraar gik Wolfsen paa
Krydstogt i Kægat og Bælterne,
og den 25. Juni fik han for Alvor
Lejlighed til at vise, hvad han og
hans Folk ducc til, idet han udførte
Sletten (Øresund) blev angrebet af
7 engelske Barasser og 2 Kanon-
baade. En Kamp mod en saadan
Overmagt maatte nærmest synes
haabløs, men Wolfsen forsøgte nu
at manøvrere saledes, at han kunde
søge Ly under Batterierne ved Hum-
lebæk. Dette lykkedes imidlertid
ikke, hvorfor han lagde sig udfør
Sletten, gjorde fart paa Skibet 150 Alen
fra Land, rede i at modtage Fjen-
den. Strandbatterierne ved Humle-
bæk var dog ikke længere borte,
end de kunde assistere ham, og
fra Land skyndte man sig til Stran-
den, for at komme Kaperskonnerten
til Hjælp.

Nu begyndte en rask Batalje mod
en overmodig fjende. Af de engelske
Kugler, som uophørlig su-
sede omkring Kaperskonnerten, be-
skadigede nogle dens Takkelage og
Slængerne, men skønt flere af dem
gik saavel tæt foran som bag om
Skonnerten, traf dog ingen Skroget.
Kampen varede i tre Timer, men
saa holdt de engelske Baade op med
at fyre, trak sig tilbage, roede og
sejlede samme Vej, de vare komne.
Under Kampen var Wolfsens Karduser
slupne op, men han, som mindst
af alt var raadvillig, sendte otte Mand
ned og lod sønerskære Flag, lave
Karduser deraf og fyldte disse. For-
øvrigt havde han alt paa rede Haand
saavel til at foragte Kanonerne for
mødende Tilfælde som ogsaa til at
bore Huller i Skibet.

— Wolfsen mistede i denne tre
Timers alvorlige Kamp ikke en eneste
Mand. Elte endt Kamp gik
Skonnerten under Sejl i nordlig Ret-
ning, foreløbig hen under Strandbat-
teriet ved Humlebæk, men slap der-
efter i god Behold ind paa Køben-
havns Rhed.

I Slutningen af Aaret 1808 og i
Begyndelsen af 1809 synes Wolfsen
med sin Broder at have været paa
Krydstogt i Østersøen og indbragte
til Bornholm og Kristiansø flere gode
Priser, som i Maris sendtes til Kø-
benhavn for at bortauktioneres.
Blandt disse var der et Fartøj, som
var ladet med Tjære, ca. 1000 Tøn-
der, som købtes af Regeringen og
betales med 40,000 Rdlr. Efter denne
Tid hører man intet mere til Skon-
nerten „Mandal“, men Kaspar Wolf-
sen fortsatte ihærdigt sit Kaperi.

Den 17. Maj 1809 kom han i taal-
get Vejr uventet ind imellem en Del
engelske Orlogsskibe, af hvilke en
let sejlede Fregat søgte at afskære
ham fra Land, hvilket en laber Kul-
ling dog forhindrede. Vinden faldt
straks efter af, og Wolfsen kunde
ikke komme af Stedet; Fjenden
sendte nu to Kanonbaade, seks Bar-
kasser og to lange Chalupper imod
ham, men i to Timer holdt han dem

alle fra Livet med sine velrettede
Skud, og da det derefter luftede op,
søgte han nærmere ind under Land.
Hele den fjendtlige Flotille fulgte
efter under en vedvarende Kononade,
som han dog kun besvarede med
sine agterste Kanoner. Kl. 8 om
Aftenen blæste det mere op, og nu
holdt den modige Kaperkaptejn
lige ind mellem Linjen af de fjend-
lige Baade, sendende dem sine vel-
rettede Lag med morderisk Virkning,
hvorfor Baadene, da Mørket senere
endte Kampen, søgte hen til deres
Fregat, som tog dem paa Slæb og
bragte dem ud til de engelske Or-
logsskibe, som laa længere ude.

De havde mistet en hel Del Folk
og havde faaet deres Baade rampon-
nerede, men ogsaa Kaperskonnerten
havde faaet adskillig Skade, og for
at udbedre denne løb Wolfsen ind
til Hals, hvor han blev rolig lig-
gende til 6. Juni, paa hvilken Dag
han i kampfærdig Stand lagde ud
paa ny. Dagen efter erobrede han
en engelsk Kanonbaad, ved hvilken
Lejlighed 20 Mand, foruden en Un-
derofficer og en Løjtnant blev hans
Fanger. Løjtnanten blev yderst for-
bitret, da han erfarede, at det ikke
var nogen Orlogsmænd, men en Kaper,
som havde taget Prisen. Fangerne
førtes af Wolfsen til Køben-
havn, og den erobrede Kanonbaad,
der næsten var ny, købtes af Ma-
rinen.

Den 7. August tugtede Wolfsen
udfor Skagen en engelsk Kryds-
ser saa eftertrykkeligt, at den maatte
kaste sine Kanoner overbord og
flygte; ved Skagen viste den sig
aldrig mere.

Wolfsens berømte Kaperskib fik
dog tilsidst et sørgeligt Endeligt.

Natten mellem den 19. og 20. De-
cember 1810, da det laa for Anker
paa Rønne Rhed, medens Wolfsen
i en lille Jolle var sejlet i Land,
opstod aldeles pludselig en voldsom
Storm fra nordvest. Skonnertens
Trosser sprang, og Fartøjet drev
agterlæns ind paa det søndre Rev.
Ved at sætte Sejl til fik Mandskabet
dog Skibet af og styrede det paa
Land henne ved Kastellet, hvor det
straks huggede Bunden om Styrbord
ind og kastede sig over paa Siden,
saa alle Brændinger uophørlig væl-
tede ind over Skibet og over de
i Bagbordsside fastklamrede Folk.

Wolfsen, som øjnede den store
Fare, i hvilken hans Matroskab be-
fandt sig, ilede ned til sin Jolle, fik
Folk til at hjælpe sig med at bære
den hen til Strandskædet og sty-
rede nu selv gennem Brændingen
ud til sine Folk. Jollen kunde kun
rumme tre Mand foruden ham selv,
men det lykkedes ham alligevel at
redde hele Mandskabet, 58 ialt, ved
19 Gange at foretage denne farlige
Baadfar.

Skibet var tabt, men Mandskabet
reddet af sin egen uforfærdede Kap-
tejn! I Sandhed en smuk Afslutning
paa flere Aars heldnødige Togter!
AHerede Aaret i Forvejen, nemlig
den 28. Juni 1809, var Wolfsen ble-
ven dekoreret med Ridderkorset,

en Ære, som dengang var sjældnere
end nu. Derfor vakte det ogsaa Op-
sigt, og Wolfsen gik senere paa
Bornholm steds under Navnet „Rid-
der Wolfsen“. Han døde den 29.
November 1836 som Toldinspektør
i Rønne.

Drikkes der for meget Kaffe.

—o—

I Dansk Sundhedstidende fortæller
en Læge om en Fiskerkone, der ofte
drak indtil 16 Kopper Kaffe om Da-
gen:

Jeg fortalte hende engang, at man
kan faa Hjertefejl og svær Nervøsitet
af Kaffe. Hun saa vantro paa
mig — „det er der da ingen her i
Byen, der har faaet, ingen af Fisker-
konerne da“ — hun havde aaben-
bart ingen rigtig Tillid til den me-
dicinske Fagkundskab og Statistik,
og hun kunde jo ogsaa med nogen
Ret henvise til sin Erfaring igen-
nem næsten 2 Menneskealdr.

Man siger at der drikkes uuaade-
lige megen Kaffe her i Landet. Og
man kan vistnok gaa ud fra, at Kvin-
derne ikke paa nogen Maade staar
tilbage for Mændene, at de snarere
gaar tappert i Spidsen. Forhaabent-
lig er det dog Rekord, hvad min
gamle Veninde og hendes Veninder
kan præstere og har præstet Aar
igenem; og man maa vel ogsaa
gaa ud fra, at Kaffe og Kaffe er
forskellige Ting, at navnlig det, som
drikkes i Spandeviss, ikke er den
„Mokka“, som man faar i mange
Hjem til Frokost og Middag, paa
Restauranter, i Selskaber osv. Man
kan vistnok ogsaa gaa ud fra, at
megen Kaffe er Blandingsprodukter
med Tilsætning af forskellig Art,
som gør Kaffeinnælden relativt
ringe og dermed den yndede Drik
mindre skadelig. Man maa i det
mindste haabe, at den Kaffe, som
Børn faar, er fortyndet til det yder-
ste med Vand og Mælk.

Børn burde aldrig have Kaffe ikke
engang selv det tyndeste „Kaffevand“,
fordi de burde vokse op med den
Tanke, at Kaffe er de voksnes Drik
ligesaa vel som Vin og anden Spi-
ritus. Naar Barnet faar „Kaffevand“
som mindre, og naar det ser den
Nydelser, som Moderen og de andre
sætter deres Kop til Livs med, saa
væmmer det sig til selv at faa Smag
for den brune Drik, og det væmmer
sig til at ville have den mindre tynd;
inden det er femten Aar, er det al-
lerede Kender og vil ikke nøjes med
den Fortyndingsgrad, som baader
det bedst, dersom det endelig skal
have Kaffe, men vil forlange en god,
kraftig Blanding. Og det kan man
være sikker paa, at Barnets meget
følsomme Nervesystem og navnlig
dets Hjerte gør det svagt overfor
Pirringemiddel som Kaffe.

Lægerne har igennem en Række
Aar ivret imod Kaffe som Led af
Børnens daglige Spiseseddel. Jeg
har da ogsaa den Fornemmelse, at
dette har hjulpet, og gennem flere

Aar lagt Mærke til, at unge Menne-
sker er mindre Ydere af Kaffe end
i mine første Praksisaar, ligesom jeg
ofte hører dem sige, at der er ikke
ringe Lydhørhed ude imellem Folk
for, hvad Lægerne siger.

Eventyret.

—o—

„Roskilde Tidende“ fortæller:
Det er utroligt, saa lidt der kræ-
ves for at være Stor-Handelsmand
i disse Krigens Tider. Handelsstolen
— ganske unødvendigt, Driftskapi-
tal — ligeegyldigt, Varekundskab —
fuldstændig Luksus, desfordørligst
vore Dages Merkursønner aldrig ser
de Varer, de handler omkring med.

Inde i den kgl. danske Studen-
terforening gik indtil for en Uges
Tid siden et Par cand. phil'er, op-
taget af ihærdige Bestræbelser paa
at gøre Kaal paa den Hundredkro-
neseddel, de hver Maaned fik sendt
af deres respektive fædrene Ophav.
Men saa en Dag skete det vidun-
derlige.

Minervasonnernes Øjne faldt paa
en Annonce i „Politiken“.

Der var en Foreningsmand i en
nordisk By, der vilde sælge 3000 kg.
Ost.

Og de akademiske Borgere hengav
sig til Osthandelen.

De spurgte pr. Brev Annoncøren,
hvad han vilde have for Osten, og
fik opgivet en Importør til „das
grosse Vaterland“, hvad han gav for
bemeldte Næringsmiddel. Og da
Differencen var antagelig, gik Han-
delen i Orden. Importøren deponere-
de Pengene i en københavnsk
Bank, den nordjyske Forenings-
mand hævdede sine Penge i Filialen.

Paa den Historie tjente de driftige
unge 8—900 Kr., og Udgiften havde
været en Krones Penge til Porto.

Nu bor de paa „Bristol“ og hand-
ler med Avtomobiler. De foretager
lange og kostbare Rejser i Sverrig,
og om en 14 Dages Tid rejser den
mest driftige til U. S. A. for at købe
op.

Sig saa, at den danske Ungdom
sover.

Hvorledes ser Deres Negle ud?

—o—

Spørgsmaalet er af Interesse, fordi
Neglens Form og Udseende genspej-
ler Deres Karakter og Anlæg.

En Person med store, hvide Negle
er hævnerrig; men han forhafter
sig ikke, er tværtimod taalmodig med
sine Hævnplaner.

Store Negle tyder desuden paa
Foretningdygtighed, medens en
rask Opfattelsesevne kendetegnes
ved Negle, der er klare og lyse,
— fra Naturens Side vel at mærke.

Korte, runde og stærkt hvide Negle
tyder paa en kynisk Natur. En kort
Negl paa Lillefingeren viser, at Eje-
ren har Sans for Humor.

Korte, røde Negle er uheldige. De tyder paa en irriteret og heftig Natur. — Derimod betyder det Hjerte-lag og Elskværdighed, naar ens Negle er formet som en Nøddeskal svagt lyserøde af Farve. Er disse Negle derimod røde, viser det Hæftighed, der dog let gaar over.

Hvis den lille Halvmaane øverst paa Neglen er altfor lille, tyder det paa daarlig Helbred; ligesaa, hvis den er altfor stærkt udviklet.

Særdeles tynde Negle tyder paa en zart Konstitution. Hvide Pletter paa Neglene er et Tegn paa daarlig Fordøjelse medens Rynker og Ujævnheder i Neglen viser, at man har Anlæg for Rheumatisme, og daarlig Hud.

Vi tilføjer for Sikkerheds Skyld, at ovenstaaende er hentet fra et udenlandsk Blad, vi fralægger os derfor alt Ansvar om nogen af vore Læsere og Læserinder finder, at Beskrivelsen ikke passer for alle deres Negles Vedkommende.

Taarernes Nytte.

Kan Taarer være til nogen Nytte? Taarerne, der saavel i Digt som i Folkets Opfattelse lever som Symbol paa den højeste menneskelige Lidelse, Taarerne, der kun vover sig frem i Dagslyset i Sorgens tunge Timer, Ulykkens og Bekymringens Symptom.

Ja, Videnskaben, for hvilket intet er helligt, ikke engang Sorgen, har dristet sig til at tage dette melankolske Problem under Behandling. Med kolde Øjne har den prøvet de straalende Perler, undersøgt deres sammensætning og Oprindelse og er kommet til det Resultat, at Taarerne er af højeste Værdi for den Organisme, der er underkastet sjælelige og legemlige Lidelser, ja i en vis Henseende en Modgift, som Naturen holder rede til at lindre den haardeste Lidelse.

Det er særlig en Doktor Waynbaum, der energisk har taget sig af disse Undersøgelser. Og han er kommet til følgende Slutning:

I en Tilstand af Sorg finder en formindsket Tilstrømning af Blod Sted til Hjernen. Taarerne udgør et naturligt Hjælpemiddel til at forøge den formindskede Blodtilstrømning. Taarerne er i Virkeligheden ikke andet end en Fjernelse af Blod, der i Taarerkirtlerne omdannes til Taarer. Hjernens Blodfattighed frembringer en Slags Bedøvelse, der medfører en vis sjælelig Ligeegyldighed og Sløvhed, og Lidelse virker mindre rystende, mindre overvældende, mindre smertelig.

Hos den af Smerte forpinte Organisme forøger Taarerne Hjernens Blodfattighed og dermed selve Følelsen, og bliver saaledes et naturligt Bedøvelsesmiddel, der kan sammenlignes med de kunstige som Kloroform, Æter og Alkohol. Man drukner sine Bekymringer i Taaren, ligesom man bedøver dem i Alkohol. Ansigtsmusklerne spiller en væsentlig Rolle. Deres Sammentrækning yder et Tryk paa Taarekirtlerne, presser Øjets Aarer sammen og fører det Blod, der findes i dem, til Taarekirtlerne. Hos Børnene virker Taarerne til en vis Grad som en Sikkerhedsventil, der bevarer den unge Hjerne mod Sorgens Indflydelse.

Men ikke blot Sorgen lokker Taarerne ud af Øjnene. Den højeste Grad af Munterhed, der finder Udtryk i krampagtig Latter, er ofte ledsaget af Taarer. Her udfører Taarekirtlerne et Arbejde, der slaar i Modsætning til det tidligere omlatte. En stærk Latter er fra et fysiologisk Synspunkt ikket andet end en Anstrengelse. Ved stærk Latter anvender vi de samme Muskler, som naar

vi løfter en Byrde. Stemmebaandets Muskler trækkes sammen, Mellemgulvet sænkes, og de Muskler, der regulerer Brystkassens Bevægelser, kommer i en Tilstand af sygelig Bevægelse. Aandedraget standser, og kun stødvis afbrydes denne Tilstand af Aandedrag. Blodet strømmer til Hovedet, og først Taarerne giver det nødvendige Afløb.

Tyske Krigsdigte.

I dette Nummer af „Nordbornholms Ugeblad“ paabegynder jeg nogle Oversættelser af tyske Digte, fremkomne under Storkrigen.

Mange af dem vil naturligvis ligge Læseren uendelig fjært i Tankegang — men vi maa huske paa de Forhold hvorunder den tyske Nation lever — Forholdene har jo udviklet sig til en Livskamp, en Kamp for Eksistensen — for hele Folket saavel som for den enkelte. — Det glødende Had, Digtene aander, forstaas lettere, om ikke ganske, naar man stadig erindrer dette Forhold.

Tiden vil jo vise, hvem der har Retten — eller rettere: i hvilken Grad hver af Parterne har haft Ret. Men om end en stor Del af Tyskernes „Ret“ maaske er Vildfarelser, og om end en stor Del af det, de hejser Kulturens og Humanitetens Fane for, i Virkeligheden har saare lidet med Kultur og Humanitet at gøre, saa er alle Digtene blomstrende og flammende Ord dog ikke Fraser, hvor paradisk de end kan virke.

Og ved Siden af disse vilde, hævn-gerrige Skrig lyder andre, blidere Toner, menneskeligt, forsonligt, som i det prægtige Digt „To Grave“ eller saa rene naturlige Længsler som i „Flyverens Sang“ — eller de blide, sørgmodige, monotone, længselsfulde Melodier, der rinder af Længslen eller Hjemmet, Freden efter Idyllen . . . stille Toner i Skytlegravens vilde Uhygge, hvor den eneste Musik er Kanonernes dumpe Drønen, Granaternes Skrald og Projektilernes Hvislen.

Chr. Jørgensen.

Flyverens Sang.

Sølvvinger bærer mig over Skov og Byer — højt min Vej jeg skærer mig gennem tætte Skyer.

Under mig jeg hører Knald — Mørsernes Rabalder Ekko gør de dumpe Skrald højt i Himlens Haller.

Sole brister over mig og i lyse Striber skarpt og skingert paa min Vej Projektiler piber

Under mig, der flammer Død op fra Jordens Helved — men for denne Flammegled har jeg aldrig skælvet.

Under mig den mørke Grav Liv og Lykke dølgjer — jeg besejler Luftens Hav, Ætersøens Bølger.

Opad! Gennem Skyers Flor, op mod Himlens Buer, til jeg næppe mer vor Jord gennem Taagen skuer —

— Hører Himlens Symfoni, Sang af Sol og Stjerne — og jeg flyver, let og fri mod det solblaa Fjærne.

Foran Warschau 25 Juni 1915.

Alfred Falb, Løjtnant.

To Grave.

I Skovens Udkant, tæt ved Vejens Rand der er en Grav, hvorover Vinden stryger og rasler med et lille simpelt Kors hvorpaa en Blaaekridtskrift saa tyst fortæller,

hvem der har ladet her sit

En tapper Tysker — trofast Kammerat udhviler efter Saar, som Fjendekugler har givet ham — i fremmed, ukendt Jord. —

Og lige ved, der er en anden Grav, helt lig den første! Saa beskedent, lav

den bærer paa sin Top et lille Trækors, hvorpaa man endnu ganske svagt kan skælné: „Her hviler trygt i Gud en tapper Franskmand.“ Ej Navn, ej Nummer, eller Regiment er her berettet — ingen har vel vidst det.

Han var en fremmed — ej af vore Rækker, han kom imod os, kækt, med aaben Pande. Og ingen kendte ham — man vidste kun og kunde kun paa Korset skrive dette, at han var tapper — tapper som den Tysker, der hviler nu i Graven ved hans Side!

To Heltegrave tæt ved Vejens Rand — de ligge lyst ved Siden af hinanden

En Tyskers Grav — og saa en Fjendes Grav og tyske Hænder plejer dem saa troligt, naar de ser dem: I Døden maa alt Had, al Krig forstumme — i Døden er der intet Fjendskab mer.

Han faldt — han døde for sit Fædreland, fandt Helledøden — som vor Kammerat! Hvem ved — maaske der græder i det fjærne for denne Mand en Moder . . .

Erich Neumann, Frivillig

A. R. Wiberg.

Stenværksejer A. R. Wiberg døde i Mandags Aftes paa Allinge Sygehus, 68 Aar gammel.

Aldøde har i mange Aar været en kendt og afholdt Mand her i Kommunen, der med Dygtighed og Energi oparbejdede en betydelig Virksomhed i Stenindustrien.

Da Grosserer Martens i sin Tid købte Hammeren af Allinge-Sandvig Kommune, ledede Wiberg det derværende Stenværk, hvilket han senere forpantede af Ohlendorff indtil det gik over til et Aktieselskab, hvor han blev Driftsbestyrer under Direktør Weiler.

Et Par Aar efter gav Wiberg Afkald paa sin Stilling ved Akts. Bornholms Granitværk og flyttede til Allinge, hvor han 1893 startede et Stenværk for egen Regning. Wibergs Stenhuggerier har i Aarenes Løb drevet en betydelig Virksomhed, og der er derfra leveret mange smukt tilhuggede Sten, særlig til større københavnske Bygnings-Foretagender.

Saavel som Arbejdsfører som Privatmand var afdøde almindelig afholdt og kendt som en elskværdig, noget stillfærdig Mand.

Wiberg fik for nogle Aar siden Koldbrand i Benene; den mest angrebne Fod blev da amputeret. Den smertefulde Sygdom bredte sig imidlertid videre, og for nogle Dage siden indlagdes han paa Sygehuset, hvorpaa den anden Fod blev afsat. Operationen forløb ogsaa denne Gang tilfredsstillende, men Sygdommen havde tæret for meget paa hans ellers saa kraftige Konstitution.

Begravelsen finder Sted for Allinge Kirke Lørdag d. 13. November Kl. 1.

Selskabag Forening

for Allinge-Sandvig og Omegn har arrangeret sig med d'Hr. Direktør for det Theaterselskab, der Fredag den 12. ds. skite spille „En fiks Ide“ og „Studejangeren“ paa det herværende Theater. Denne Forestilling aflyses i istedetfor spiller Selskabet for Føringens Medlemmer samme Afte paa Christensens Sal (Theatersaler Kl. 8: „En fiks Ide“ og „En min Familie“, Nørrebro Theaters Sales.

Disse to morsomme Stykker, der blev saa rosende omtalt i Rønnebladene, bliver uetinget Sæsonens fornøjeligste Aftenunderholdning.

Medlemmerne maa forudbestille deres Billetter hos Kassereren, da der intet Billetsal finder Sted ved Indgangen.

Ikke-Medlemme kunne indføres, naar de forud tager sig paa de i Boghandelen og hos Bogtr. Gornitzka fremlagte Lier inden Fredag Middag. Se iøvrigt Annoncen.

Hundøøde

En større københavnsk Eksportør har i disse Dage fl. „Nat.“ modtaget et Brev fra en Kolonialhandler i Skjern. Det bryder at kendes i videre Kredse som et karakteristisk Udslag af Eksportørskab.

Brevet har følgende Ordlyd:

„Dette for at forespørge, om De tror at have Anvendelse for Hunde, enten levende eller slagtede, da jeg mener, at der godkundes udvindes en Del Fedt af disse, ligesom jeg ogsaa har hørt, at man gerne spiser Hunde i Syd-Tysland.

De bedes omgaaende meddele mig, om De tror at kunne give for dem enten pr. Stk. eller pr. kg.

Jeg har et lille Parti Blommer 70/80 til Salg.

Med mgen Agtelse

N. N.“

Engelskmændene er ikke Sprogmand

— det er en kendt Ting. Et engelsk Blad noterer som en sjælden Foreteelse, at Sir Arthur Nicholson, som er Understatssekretær i Udenrigsdepartementet, kan tale Russisk. Han er den eneste i de engelske Udenrigsdepartement. som behersker det slaviske Sprog. Udenrigsminister Grey selv taler ikke et eneste fremmed Sprog.

Høgen, Snusdaagen og Spurven.

Følgende sandfærdige Skipperhistorie fortællés i en svensk Avis:

Skuden „Bertha“, paa Rejse fra Lysekil til Nya Varver blev forleden angrebet fra Luften. Det var ingen tysk Flyvemaskine, som anfaldt men en Høg. Et 16-aarig Dreng stod ved Roret, da en Spurv kom dansende ned fra Luften. Lige efter kom Høgen og slog sig fast i Drengens Trøje, hvor den hakkede omkring sig som en vanvittig. Dreng slap Roret og trakterede Høgen med bare Næver. Høgen gjorde derpaa et Par Kast i Luften og slog alter efter Spurven, som laa halvdød af Skræk paa Dækket.

Men denne Luftens Røver beregnede — eller saa fejl; thi i Stedet for slog den Kloen i en gul Snusdaase og med denne gik den alter til Vejrs for aldrig mere at komme igen.

Gudstjenester og Møder.

Søndag d. 14. November Allinge K. Kl. 9 1/2. Skrm. 9. Ols Kirke Kl. 2.

Kl. 6 1/2 Møde i Allinge Menigheds-hjem (ogsaa for Ungdommen). L. Phil og Præsten taler.

Fredag d. 19. Kl. 8 taler Sekretær Nielsen til Ungdomsmøde i Bethel i Olsker.

RO. Evangel. luth. Missionforening afholder om Gud vil Missionsmøde i Rø Missionshus Søndag den 14. November Kl. 2 1/2. Alle indbydes venligt.

Aloor og Skæmt.

Sandheden.

Jeg maa rejse i Morgen, sagde Gæsten bedrøvet.

— De kan da blive her til Middag, svarede hans Vært.

— Desværre, min Kone venter mig

— Vi telegraferer bare, at De bliver endnu en Tid.

— Jeg er bedrøvet; men hvis jeg nu bliver, kommer jeg til at tabe hundrede Pund. Min Kontorchef har skrevet og sagt, at min Forretning trænger til mig.

— Pyt, det klarer sig nok.

— Men saa er der et vigtigt Møde med tre Direktører, og der maa jeg være til Stede.

— Det Møde klarer sig nok foruden Dem.

— De ved nok, hvor gerne jeg vilde blive; men Sandheden er, at min Jernbanebillet udløber i Morgen!

— Ja saa, — ja, da skal jeg ikke opholde Dem, men velkommen igen.

— Hansens Datter er jo flygtet med sin Faders Chauffør?

— Ja, og Hansen er aldeles rasende.

— Rimelig nok. Det maa da være fortvivlet at miste sin Datter paa den Maade.

— Aa, Datteren er det vist ikke saa farlig med. Men Parret flygtede i Hansens nye kostbare Bil. Det er derfor, at han er saa vred.

Dommeren: Jeg synes, at jeg har set Dem tidligere.

Anklagede: Det har De Hr. Dommer. Jeg var i sin Tid Lærer i Sang og Pianospil for Deres Datter. Jeg haaber derfor, De vil være mild mod mig.

Dommeren svarede ikke, men idømte Anklagede ti Aars Fængsel.

Den gamle Krybskytte.

Anders Persson træffer to Dage før Jagttiden en fremmed, for hvem han skryder af at have nedlagt en Elg, som vejede sine 500 Kilo.

Den fremmede: Hui, ved De hvem jeg er?

Nej. Jeg er Lind, den nye Lensmand. Aaha; men ved De hvem jeg er da?

Nej. Jo, jeg er Anders Persson, den største Løgnhals i hele Sognet.

Daarlig Hukommelse.

Fruen: Hvorfor har du knyttet den Knude paa din Serviet, Hugo?

Manden: Det er for, at jeg ikke skal glemme, at jeg er Alholdsmand.

Fruen: Men du tog jo netop en Dram til Maden?

Manden: Ja, det er netop det ærgerrige, at jeg først laar Øje paa Knuden, naar jeg skal tørre mig om Munden.

Kære Kate, siger Fættelen fra Landet, du maa virkelig tilgive at jeg kyssede dig. Men jeg har det saaledes, at under Tiden mister jeg Foruften, og da maa jeg kysse en nug Pige.

Kære Peter, svarede Kusinen, hvis du virkelig har det paa den Maade, kan du da ikke komme og bo hos os, saa kan jeg være til Sjæde og tage mig af dig.

Ordet er frit!

Vi gør vore mange Læsere i By og paa Land opmærksom paa, at enhver kan læse optaget Artikler og Indlæg om Emner af almen Interesse i „Nord-Bornholms Ugeblad“.

Betingelsen er kun, at det skrives er holdt i en sømmelig Form og indenfor rimelige Grænser, samt at Indsendere — til Underretning for Redaktionen — opgiver Navn og Adresse. Ligeledes modtager Redaktionen gerne Meddelelser om saadanne Ting og Forhold, som egner sig til Behandling i Bladets Spalter.

Dette gælder baade Byen og Landet, og det er en Selvfølge, at Redaktionen altid vil iagttage den strengeste Diskretion med Hensyn til sine Kilder.

En Gedebuk

gjætt til Athenytelse a 1 Kr. hos
L. Kjær, ved Kjøllegaard,
Ruisker.

Ønsker De

smukke og moderne Fotografier,
da henvend Dem i Atelieret ved
Havnen. Endnu ingen Pristoforand.
Billeder indrammes.
Telefon 4. **Andr. Ipsen**
Atelieret ved Havnen.

OLSKER.

Lørdagen den 13. November d. A.
Efterm. Kl. 2 afholdes i Olsker For-
samlingshus Licitation over Skærve-
slaaning og Kørsel til Kommunens
Biveje.

Sogneraadet.

Brune Bønner

kan ikke skaffes, — derimod haves
hvide Bønner
paa Lager.

J. B. Larsen.

Til Salg eller Leje.

Den Maler L. Christensen tid-
ligere tilhørende velbeliggende

Ejendom i Sandvig

indrettet med Butik og Beboelse,
Assurance 5100 Kr. — er meget
billig til Salg eller eventuelt
til Leje ved Henvendelse til Poli-
tøjbetjent L. Andersen eller Sagfører
Fr. Pihl.

Dit.

Wgite Schweitzer-
Danst Schweitzer-
Wgite Hochfort-
Danst Steppesoft
Danst Eddammerost
Danst Gaudaost.
Danst Gauda med Kommen.
Gammel Hartz Sødmeffost
Mejeriost, lig hofsticnif.
Danst Mejeriost 50 Ore pr. 1/2 kg.
Nye Skotteost.

Uagtet Ostepriserne er steget me-
get, ere mine Priser meget mode-
rate.

J. B. Larsen

Et Hus

er til Leje hos Maler Nielsen,
Allinge.

Dansk Kunstthorning.

Sund og nærende.
50 Ore pr. 1/2 kg. i løs Vægt.

J. B. Larsen.

MØBLER

repareres og poleres godt og billigt.
J. Sonne.
Søndergade, Allinge.

Vi har faaet en stor Sending Kartoffel- og Roeraspere

til Priser fra 9 til 12 1/2 Kr. Raspe-
plader til Erstatning i alle Størrel-
ser.

Nordlandets Handelshus.

Gravmonumenter,

raat tilhugne eller polerede, sorte og lyse
samt Gravplader, Marmorplader etc. —
anbefales til billigste Priser.

Stenhugger **Emil Hammer**,
Allinge.

Allinge-Sandvig Sygekasse,

som er statsanerkendt, optager Mem-
ber indtil 40-aars Alderen. For-
uden en daglig Pengehjælp yder
Sygekassen fri Læge og Medicin
for Medlemmerne samt fri Læge for
deres hjemmeværende Børn under
15 Aar, desuden frit Sygehus- og
Sanatorieophold.

Indmeldelser kan ske hos Kasse-
reren, Hr. Bager P. Holm, Allinge.

Vindruer,

fineste Kvalitet,
ere hjemkomne.

J. B. Larsen.

Jord til Salgs.

Begge mine Jordlodder i Kjeret
og paa Ledhe et til Salgs paa gode
Vilkaar. Area ca. 7 Tdr. Ld. Hen-
vendelse til Ejeren Stenværksejer
Wiberg eller J. Bohn.

De rigtig gode

Yorkshire Dampkul

til Damptræskværkerne ere nu paa
Lager og sælges renharpede.

Nordlandets Handelshus.

Søger I en Pige, en Karl
eller en Dreng, eller mang-
ler De en Svend eller Lær-
ing, en Følrmester eller an-
den Medhjælp, bør De snarest av-
terere i Nord-Bornholms Ugeblad,
der hver Fredag bringes direkte ind
i 1700 Hjemog læses af saa godt
som hvert eneste Tyende. En An-
nonce her i Bladet vil derfor saa
godt som altid bringe et tilfreds
stillende Resultat.

Bestil

Deres Regninger, Med-
delelser, Konvolutter og
Brevpapir i Allinge Bog-
trykkeri. Hurtig Levering. Billigste
Priser. Ring op Telefon 74.

By- og Heredsfuldmægtig Johannes Kofod, Hasle.

træffes paa Raadhuset i Allinge
hver Mandag efter Kl. 10 Form. og
i Klemensker Kro hver Fredag
fra 2—5 Eftm.

Islandsk Lammekød

Prima slagtribehandlet dyrlæge-
kontrolleret Dikekød er hjemkom-
met. 80 Ore for For- og Mellem-
stykker og 85 Ore for Baglaar.

I. B. Larsen.

China Livs Elixir

Valdemar Petersens.

Sybilles Livsvækker.

Nadar Pastiller.

Lækerol-Tabletter

fais hos

J. B. Larsen.

En ny Sending

af
Damekaaber og Ulsters
er hjemkommet.

Allid de sidste Nyheder i

Nordlandets Handelshus.

Bedste amerik. Sirup

haves paa Lager.

J. B. Larsen.

Nyt isl. Lammekød

fra Andelsslagterierne paa Island —
stemplet og af ekstra Kvalitet.

Fineste afnakket Bildals Klipfisk
2—4 Pd. pr. Stk.

Ekstra gode

norske Spegesild

i Tønder og Fjerdinger.

20 Fjerdinger rigtig gode

Bornholmske Spegesild

udbydes til Salg. Priserne ere pr.
Kontant billigst.

Nordlandets Handelshus.

Kakkelovne og Komfurer

fra

Bornholms Maskinfabrik, Rønne.

anbefales til Fabrikens Priser. Rabat for Kontant.

Endvidere anbefales **Kakkelovnsror, Riste og Komfurringe**
samt **Hdfast Ler og Sten.**

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Kunstgødning til Foraaret 1916!

Vi vil søge at faa Gødningspartierne hjem i Efteraaret
og beder derfor om Bestillinger snarest muligt.

Prisen bliver ikke højere end som den bliver solgt til i
Foraaret.

Nordlandets Handelshus.

Vor bekendte fine Kaffe

samt The, Chokolade og Cacao

anbefales det ærede Publikum.

NB. Chokolade og Cacao til gamle Priser.

Kaffe, altid friskbrændt og nymalet.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Vi anbefaler til bill. Dagspris

Majsskraa - Blandskraa

stor og smaa Majs - Soyakager og Soyaskraa

Bomuldsfrøkager - Hvedeklid og Hvedeklidmelasse

Glutenfoder og Hvedestrømel.

NB. Gode sunde Sædvarer lages i Bytte.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Hvidevarer

Dowlas. Medium. Twistlærred.

Bedste danske Fabrikat.

Sælges trods Prisstigningen foreløbig til de bekendte
billige Priser.

Nordlandets Handelshus.

Monumenter.

Alle Slags Monumenter udføres
efter Bestilling i smuk rød Sten.
Forhør om Prisen hos mig inden
De bestemmer Dem at købe.

V. Sørensen

Borre pr. Allinge.

Søger De en Livsledsagerske,

skal den gamle Cykle sælges, øn-
sker De Adgang over deres Ejendom
forbudt, har De fundet et Par Ga-
loscher, skal der være politisk Møde
eller Bal, har De Kreaturer til Salg
eller vil De købe saadanne, har
De faaet nye Værelser, paalager
De Dem Reparationer, har De
startet en ny Forretning — hvordan
skal Folk saa faa det at vide, hvis
De ikke avterter i et Blad, som
virkelig læses.

„Nordbornholms Ugeblad“
læses af saa at sige alle i Nordre
Herred og er derfor et fortrinligt An-
nonceblad. Send deres Annoncer
til „Nordbornholms Ugeblad“.

Telefon Nr. 74

To 2-Vær. Lejligh.

— centralt beliggende i Allinge —
den ene med Køkken, er til Leje,
om ønskes delvis møbleret. Bog-
trykkeriet anviser.

Selskabelig Forening

for Allinge—Sandvig og Omega.

Paa Theatret

Gæstgiver Christeuss Sal, Allinge
opføres af et Theaterselskab

Fredag den 12. Novbr. Kl. 8

En flks Idé

el. „Vær saa artig, Hr. Moder“
Lystspil af Prof. W. Block.

Deretter Nørrebro Theaters Succes

En munter Familie.

Farce med Sang i 3 Akter ved
Axel Fritsche.

Musiken af Carl Kreutzmann.

Medlemmerne kunne forudbestille
Billetter a 50 Ore, Børn 25.

Ikke-Medlemmer kunne indføres,
naar de tegner sig paa en i Bogh.
fremlagt Liste eller hos Foreningens
Kasserer, Bogtr. Gornitzka, og be-
taler 1 Kr. (Børn det halve).

Der finder absolut intet Billetsalp
Sted ved Indgangen, ligesom den
af Selskabet avterterede offentlige
Theaterforestilling aflyses.

Bestyrelsen.

Toget afgaar

Søgnedage:

Sandvig—Rønne.

Fra Sandvig	7 ⁰⁰	10 ¹⁵	3 ¹⁰	7 ⁵⁰
Allinge	7 ⁰⁵	10 ²⁰	3 ¹⁵	8 ⁰⁰
Tein	7 ¹⁰	10 ²⁵	3 ²⁰	8 ⁰⁵
Rø	7 ¹⁵	10 ³⁰	3 ²⁵	8 ¹⁰
Klemensker	7 ²⁰	10 ³⁵	3 ³⁰	8 ¹⁵
Nyker	7 ²⁵	10 ⁴⁰	3 ³⁵	8 ²⁰
Til Rønne	8 ⁵⁰	11 ⁵²	4 ⁴⁷	9 ⁵⁰

Rønne—Sandvig

Fra Rønne	7 ¹⁵	10 ³⁰	3 ³⁰	8 ¹⁵
Nyker	7 ²⁰	10 ³⁵	3 ³⁵	8 ²⁰
Klemensker	7 ²⁵	10 ⁴⁰	3 ⁴⁰	8 ²⁵
Rø	7 ³⁰	10 ⁴⁵	3 ⁴⁵	8 ³⁰
Tein	7 ³⁵	10 ⁵⁰	3 ⁵⁰	8 ³⁵
Allinge	7 ⁴⁰	10 ⁵⁵	3 ⁵⁵	8 ⁴⁰
Til Sandvig	8 ⁴⁵	12 ¹²	5 ⁰⁷	9 ⁴⁵

Søn- og Helligdage.

Sandvig—Rønne.

Fra Sandvig	8 ⁴⁵	1 ¹⁰	6 ⁰⁰	7 ⁵⁵
Allinge	8 ⁵⁰	1 ¹⁵	6 ⁰⁵	8 ⁰⁰
Tein	8 ⁵⁵	1 ²⁰	6 ¹⁰	8 ⁰⁵
Rø	9 ⁰⁰	1 ²⁵	6 ¹⁵	8 ¹⁰
Klemensker	9 ⁰⁵	1 ³⁰	6 ²⁰	8 ¹⁵
Nyker	9 ¹⁰	1 ³⁵	6 ²⁵	8 ²⁰
Til Rønne	10 ⁰⁵	2 ⁴⁰	7 ³⁰	9 ²⁰

Rønne—Sandvig

Fra Rønne	9 ¹⁰	1 ³⁰	4 ⁰⁰	8 ¹⁵
Nyker	9 ¹⁵	1 ³⁵	4 ⁰⁵	8 ²⁰
Klemensker	9 ²⁰	1 ⁴⁰	4 ¹⁰	8 ²⁵
Rø	9 ²⁵	1 ⁴⁵	4 ¹⁵	8 ³⁰
Tein	9 ³⁰	1 ⁵⁰	4 ²⁰	8 ³⁵
Allinge	9 ³⁵	1 ⁵⁵	4 ²⁵	8 ⁴⁰
Sandvig	10 ³⁰	3 ⁰⁰	5 ³⁰	9 ⁴⁵

Allinge-Sandvig Sygekasse

afholder ekstraordinær Generalfor-
samling paa Forsamlingshuset
„Hamnershus“ Tirsdag den 16de
November Kl. 7 1/2 Aften.

Dagsorden: 2den Behandling af
den ny Mønstervedtægt.

Bestyrelsen.

Erindringsliste.

—o—

Toldkamret 7—12 Form., 2—7 Eftm.
Kæmnerkontoret 10—11 og 2—4.
Laane- & Diskontobanken 2—4 Eftm.
Sparekassen 10—12 og 2—4.
Stempelkontoret i Sparekassen 10—12, 2—4.
Dampskibsexpeditionen, aaben ved Ski-
benes Ankomst og Afgang Tirsdag
og Fredag Eftm., Mandag og
Torsdag Form.

Sognepræsten Tirsdag og Fredag 6—7.
Distriktslægen 8—9 og 2—3.
Postkontoret 9—12 og 2—7.
Søndag 12—2.

Telegrafstationen 8 Morgen til 9 Aften.
Søndag 12—2.

Borgmesteren. Kontortid hver Søgnedag
Kl. 3 paa Skolen.

Branddirektøren Mandag og Fredag
Form. 8 til 10.

Statsanstalten for Livsforsikring ved Chr.
Olsen, Messen. Kontortid 1—4 Em.

Folketingsamlingen paa Raadhuset:
Tirsdag Kl. 3, Fredag 7—8,
Jernbanest. er aaben for Gods 8-12, 2-6
Frimærkep. og ligeds desuden 7-8 Aften
samt til Tog, der afgaar udenfor nævnte
Tid, fra en halv Time før Togets Afg.

